

Brassó, színház-utca 123. sz. a.
Kórodi-féle ház, II. lépcső, I. em.,
hol a szerkesztő hétköznapiakon délelőtt
9-11 óra között,
Bolonya, mester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.

BRASSÓ

helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1-10 sor
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hírde-
tésnél kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bélyegdíja 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Berndt; Bécsben: Daube G. L. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

4. szám.

Brassó, Kedd, január 11-én.

III. évfolyam 1887.

Felhívás előfizetésre.

A beállott új év alkalmából a „Brassó” előfizetőit s azon irány hivat, melyet magyar-ságunk tömörítése s hatalmának öregbítése céljából követünk, tisztelettel kérjük lapunk szíves terjesztésére s a saját előfizetéseik mielőbbi megújítására.

A „Brassó” nem fog megváltozni. Az marad, a mi volt. Célja felé tör lankadatlan kitartással, le akarja küzdeni az eléje gördülő akadályokat.

Munkatársainak száma folyton szaporodik. Brassó-, Fogaras, Nagy- s Kisküküllő- és Székely megyék csaknem minden kiváló egyéne zászlónk alatt van.

Az új évben új küzdelmeink lesznek. E küzdelmek középpontja s találkozója — hivatásánál fogva — a „Brassó”. Küzdelmeink csak úgy lesznek sikeresek, ha tömörülünk, egyetértünk.

Ujból kérjük a t. olvasóközönség b. támogatását.

Előfizetési feltételek:

Egész évre 7 frt - kr.

Félévre 3 „ 50 „

Egy negyedre 1 „ 80 „

Külföldre (egész évre) 20 frank.

Szíves támogatást kér

A „Brassó”
szerkesztősége és kiadóhivatala.

A hazafias eszközök.

A függetlenségi és 48-as párt vagy szél-sóbal komoly akciózt kezd az ideai képviselő-választásokra. — Ez hagyján. Minden párt előbb-utóbb csak mozogni fog és ha a függetlenségi párt már egy félévvel a választások előtt kezdi meg az agitációt, egy félévvel előbb izgatja fel a népet s vonja el a munkatérőt a munkától, demoralizálja az amugy is eléggé romlott erkölcsöket: ám tegye.

Azonban e párt, melynek eredeti elvei tagadhatatlanul legszebbek s legtisztábbak, melynek zászlaján a valódi, független, önálló Magyarország eszméje áll; mely egy szent cél felé törekszik, a mely majdan, ha valaha elérhető lesz, nagygyá s hatalmassá teendi a magyar hazát, — fájdalom, nem nagyon válogatós az eszközökben.

Ugy látszik, itt is „a cél szentesíti az eszközöket”. A cél: erősíteni a pártot és e

célra akármilyen eszközhez is nyuljanak, az nekik mindegynek tetszik.

Pedig épen e párt az, mely minduntalan hirdeti a maga nemes eszközeit. Ily nemes, hazafias eszköz az is, a melyhez most készülnek nyulni, midőn a románok „magyar fehér holló”-ját utnak indítják a nemzetiségekkel való konferálásra. Mocsáry Lajos ur beállott repülő hazafinak s első sorban a románokat fogja felkeresni. A függetlenségi párt paktálni akar a nemzetiségekkel s első sorban az oláhokkal.

Valóban ez elismerésre méltó, hazafias eszköz!

Az a párt, mely Magyarország függetlenségeért látszik harcolni, paktumot akar létesíteni oly elemmel, mely sohasem tagadta magyarellenes voltát; mely nyíltan hirdeti, hogy Dákóromániát akar s hiszi is, hogy még meglesz, a mely a Tiszáig érjen; mely még ma sem ismeri el az uniót. — Hogy ez a két dudás hogyan fér meg egy csárdában, azt fejtse meg nekünk az „elvhű” függetlenségi párt.

Mocsáry Lajossal tisztában voltunk eddig is. Róla köztudomású volt, hogy egy oláh albumért feláldozta saját hazája legvitalisabb érdekét: ez ország magyar jellegét. Az olyan magyar ember, ki magyar létére azt kívánja a kormánytól, hogy az állam pénzén oláhosítson, a ki azt akarja, hogy az állam állítson az oláhoknak Magyarországon oláh iskolákat: az elveszett Magyarországra nézve.

A függetlenségi párt eddig ellene látszott lenni Mocsáry ezen felfogásának. Nyíltan ki is jelentette ezt annak idején. Most pedig ezt a felfogást látszik osztani s ugyanazt az embert használja fel eszközül, ki nem átalotta szemben az ország összes magyarságával a nemzetiségek pártjára állani s támogatni államellenes aspirációikat.

A vízbefúló kapkod még a víz felszínén uszó szalmaszál után is, belékapaszkodik, remélve, hogy ez megmenti életét. — Nagyon gyengén állhat a szénája a függetlenségi pártnak, ha elvei ily megtagadása árán akar még a felszínen maradni. Mert e párt esetleges paktuma az oláhokkal — egyértelmű volna a független, szabad Magyarország elvének megtagadásával.

Csanády Sándor néha-néha, mikor megszólal nagy ritkán, azt szokta kérdezni a mi-

niszterelnöktől: mikor akasztja le a szegről bihari pontjait? Vajjon nem gondolták-e meg pártfelei, hogy ők nemcsak elvüket, hanem Magyarország legszentebb érdekét akasztják a szegre? Vajjon nem jutott-e eszébe egy Irányi, Helfy, Hermann, Ugron s Barthának, hogy Mocsáry kóborlása annyit jelent, mint szarvakat növesztetni az oláhoknak, még nagyobb ellenakcióra serkenteni őket s egy könnyelmű lépéssel tönkretenni mindazt, mit a lelkes magyar társadalom annyi áldozat árán létesített?

Még nagyon kérdéses, mit fognak tenni az oláhok. Hisz nekik nincs bizalmuk egyetlen politikai pártunkban sem. Nemrégiben egy brassómegyei szász képviselő találta mondani egy társaságban: „Inkább tiz Tisza, mint egy Apponyi és inkább tiz Apponyi, mint egy Irányi. Az legalább nem chauvinista, de ezek vadak.” — Osztják-e a románok is ezt a nézetet, nem tudjuk. Mi részünkről nem osztjuk azon szempontból, melyből ez a képviselő kiindult. Mert a mikor magyar nemzeti érdek forog kockán, akkor első sorban magyarok vagyunk s csak azután pártemberek.

Mindenesetre azonban kíváncsiak vagyunk a románok magatartására e kérdésben, melynek felvetésével a függetlenségi párt a leg hazafiatlanabb eszközhez nyult. Tűzet adott a gyermek kezébe, hogy felgyujtsa a házat. Hódítani akar néhány kerületet s odaadja érte egész Magyarországot.

Nem félünk ezen paktumtól sem. Sokkal többet árt vele a párt önmagának, mert igaz, jó magyar ember lelke fel fog háborodni csak e gondolattól is.

Lehet paktálni az oláhok egy részével is, úgy mint a szászokkal. Ámde e rész végzetlen csekély, egy csöpp a tengerben. Ritkák, mint a fehér holló, azok az oláhok, kik feladták a dákórománizmus eszméjét. — Nem ezekkel akarnak Mocsáryék paktálni, hanem az „igazi” oláhokkal. Am tegyék, de feleljenek is a konzekvenciáért. Tegyék, ha hazafiságuk engedi.

Belföld.

Brassó, január 11. (A román vámszerződés.)

A Romániával kötendő kereskedelmi-vámszerződés dolgában serényen folynak a tárgyalások Bécsben. A bizottság már a részleteket tárgyalja s jelenleg az ál-

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Oláhország cigány népdal.

Az eredetiből fordította: K. F.

Piros székfü . . .

Piros székfü az ablakon,
Jaj Istenem, be szép asszony!
Az Isten is megáldaná,
Ha a szívét nekem adná.

Mély, sötét verembe estem,
Mégkötözött a szerelem;
Elindulnék, de nem bírok,
Szabadulnék, de nem tudok.

A szeleburdi.

(Eredeti tárcza.)

Palkó! Nincs nála remekebb, sikkesebb fráter az egész környéken. Lovagol, vadászik, kártyázik, karambolázik, váltót ír alá, szóval szereti a sportot, játékot. És . . . »az asszonyt?« — kérditek. Oh, itt egészen extra véleménye volt; majd meghalljuk később. Elég gondot ad az öreginek. Akárhányszor fogytán a garas s kopogtat nemes atyja, Daruházy Boldizsár ajtaján, mindig megnyílik s meglapul érte — vagy talán miatta — az atyus erszénye. Hanem a jó öreg meg nem akadályozhat ilyenkor egy mélyről fel-

— Parancsol!

— Atyád vagyok, de kérek! Tudod-e, hogy te vagy az utolsó férfi Daruházy? Kihal a név. Miért nem háza . . . ? Hallod-e, te nem szereted az aszszonyokat?

— Dehogyan nem, apám! A mult héten akart lelőni in flagranti a vén Csontosy miniszteri tanácsos a kis Ilkájáért. Egy év alatt hat párbajom volt aszszonycsábításért. Pedig soh'se csábítottam én. Az ember szór felé kis bódító hízeltést s a sovány koszt-hoz erőltetett gerlicze repül a tiszta buza felé. Hess, hess! El se repül az egyik, ott már a másik. Hát a kasznárunk Borcsájával hogy jártam! Az apja, a vén oktondi . . . hahaha! . . . Szóval, minek nősüljek, mig másnak . . .

— S mégis meg kell nősülnöd!

— Eh! miért? Nézd a pillangót, mily üde, mily friss, mig egyik virágról a másikra bátran, szabadon, csókot osztva, csókot lopva, jár! Fogd kalit-ba, adj neki egy rózsat, bár a legszebbet, s figyeld veszendő üdeségét.

— Családodnak tartozol ezzel!

— Nézd atyus, ma olvasom a lapokban, hogy Hatossy Gézárt kétnejűségért három évre ítélték. Két feleségért három év: egyért akkor másfél évre csuknának be. Ezt csak nem kívánod?

— Az Istenért, fiam!

— Pedig hát — folytatja a szeleburdi Pali — minek becsukni a bigamiáért! Tudod-e, mi a legnagyobb büntetése a kétnejűségnek? . . . Nem? . . . Hát a két anyós!

Az öreg összeránczolja homlokát.

— Pali! Én élek apai jogommal. Te megnősülsz, parancsolom! Ez életben először történik, hogy parancsoló szavamat hallod. De kényszeritelek azt teljesíteni . . . vagy . . .

Pali egykedvűen felel:

— Jól van, atyus. Majzli a vízi. Én tartom! Tessék egyet választani, ide hozni, kedvéért összekelek vele. Csak egyet kérek, öregem: ha már bele kell harapni az almába, ne válassz férgeset!

Ugy történt. Az öreg választott. Alig tudta rávenni a szeleburdit, hogy elmenjen a leányos házhoz.

— Atyus, nem emel rám puskát az apja, ha elszeretni megyek a lányát?

Megesküdtek. Hazavitte az ujdonsült menyecskét, — azután elment a klubba kártyázni. Jól vigyázott, nehogy elesipjék a pagát ultimóját! Aztán vadászni ment Máramarosba. Szóval mulatott, mint a mézeshetekben szoktak; csak hogy ő kifejejtette e mulatságból a frissen sült menyecskét.

Egyszer csak levelet kap az öregjétől: „Pál! ki-tagadlak az örökségemből. Mire értsem ezt? Ott a helyed, hol feleséged van!” (Vége következik.)

lategészszegügyi conventio fölött tanácskozik. Ujabb verziók szerint a tárgyalásokat csak Bukarestben fogják befejezni, mert a román delegáltak távollétét Bukarestben nagyon érzik. Már bizonyosra vehető, hogy a szerződés meg fog köttetni.

Brassó, jan. 11. (Országgyűlés.) A képviselőház január 8-án tartotta idei első gyűlését, melyen Baross Gábor, az ujonnan kinevezett közlekedési miniszter lelkes ovációk tárgya volt. E gyűlésen Györffy Gyula meginterpellálta a belügyminisztert a románoknak Csikmegye határán eszközölt hódításai tárgyában.

Külföld.

Brassó, január 11. — A békés remények nagyon meg vannak ingatva. Habár az udvarok csaknem mind a legbékésebb hajlamot tanúsítják és nyilatkozatokat tesznek; habár a császár be is töltötte a bécsi-attaché állását s kivételesen táviratilag üdvözölte az újv alkalmából Ferencz-József királyt s a német császár legközelebbi születése napjára személyesen akarja az agg császárt meglátogatni; mindazonáltal nagyon könnyen beállhat a háború veszélye. Oroszország összes csapatait mozgositotta s nagy haderőket összpontosít a határokon. Békés szándék mellett ez lehetetlen.

Ez tisztán arra vall, hogy Oroszország csak várja az alkalmat, míg kitörhet.

Ezzel szemben nekünk is készülnünk kell. A félhivatalos B. C. szükségesnek látja nagyobb ruházati és élelmezési készletek beszerzését, hogy minden eshetőségre készen álljunk. Illetékes körökben — t. i. a hadügyminiszteriumban — még mit sem tudnak ugyan ilyenmő mozgalmról, azonban nagyon valószínű, hogy ez nemsokára bekövetkezik. Nekünk készen kell várni a világbéke megbontóját.

Csak Németország álláspontja kérdéses még. Franciaország kivételével az egész continens mellettünk van, sőt az angolok úgy tüntetik fel a dolgot, hogy egész Európa érdeke Ausztria-Magyarországhoz van kötve, mert ha a muszka valaha Budapestig hatolhatna, onnan egész Európát sakkban tarthatná.

A háborús hírek azonban még koraiak. Még mind nagyon valószínű, hogy a béke nem fog megzavartatni.

Bulgária elfogadná Leuchtenberg herceget is jelöltül, kit minden hatalom megerősítene. Ha sikerülne valahogy hamarjában megoldani a bolgár trónkérdést, minden veszély el volna hárítva.

Megyei ügyek.

Brassómegye közigazgatási bizottságának ülése.
1887. január 10-én.

Brassómegye közigazgatási bizottsága ma d. e. tartotta idei első gyűlését, melyen bemutattattak a múlt év második feléről szóló összes félévi jelentések.

Roll Gyula kir. tanácsos alispán, jelezve, hogy a főispán akadályozva van az elnöklésben, üdvözli az új évben a tagokat s megnyitja az ülést.

Mindenekelőtt Tompa Sándor megyei főjegyző referált néhány katonaelbocsátási ügyet, melyek után egyenként mutatták be a szakelőadók féléves jelentéseiket. Ezekből kivesszük a következő adatokat: A múlt év második felében a közig. biz. hét ülést tartott. Beérkezett a bizottsághoz 491 ügydarab, melyek mind el vannak intézve. Fegyelmi ügy csak egy tárgyalatott.

Fellebbezés beadott 75, melyek közül hely adatott 36-nak.

A közigazgatási bizottság személyzetében semminemű változás elő nem fordult. A közigazgatás menete az egész megyében rendes volt. A megyei pénztár s alapok teljes rendben vannak. Nagyobb értékű községi vagyon sem nem vásároltatott, sem nem idegenített el. Kivándorlási eset volt 23. Tűzeset 13 községben 43; a kár becsértéke 24718 frt 10 kr, melyből biztosítva volt 11405 frt 72 kr. Nagyobb büntény nem fordult elő.

A közegészszegügyi állapot határozottan kedvezőtlennek mondható, mivel egyes községekben igen gyakran ragályos járványok léptek fel, melyeknek következménye az volt, hogy községenként az iskolákat rövidebb vagy hosszabb időre be kellett zártni. E betegségek voltak: kanyaró, höghurut, toroklob, vörheny s vízholdyagos himlő.

Himlőoltás foganatosított 1847 egyéne. Orvosrendőri bonczolás volt 14. A községi jégvermek a lágy időjárás miatt nem voltak megtölthetők eddig. Az állategészszegügyi kielégítő. A gyámsági s gondnoksági ügyek pontosan kezeltettek, panasz nem merült fel.

A gazdasági jelentés — mely a földmívelési m-

niszterhez terjesztetik fel — konstatálja, hogy a termés a gyümölcs kivételével teljesen kielégítőnek volt mondható, csak hogy sem a mezői terményeknek, sem az állatoknak nincs meg kellő áruk. Elemi csapás — tűzön kívül — nem volt. Az ipar és kereskedelem helyzete még mindig válságos. Az őszi vetések állásáról nem lehet még hozzávetőleg sem véleményét mondani, mert az egész télen oly különös és az eddigivel ellentétben álló időjárás volt, minőre e megye legkorosabb lakói sem emlékeznek. Alig volt egy-két hideg nap; folytonosan meleg tavaszi szelek uralkodnak.

A vallás- és közoktatásügyi miniszternek jelentés tétetvén a közoktatás állapotáról, ebből kitűnik, hogy az iskoláztatás rendesen foly; a tanfelügyelőség elintézt 1560 ügydarabot. A megye területén az összes tankötelesek száma 16262 (szaporodás a múlt évhez képest 302).

Ezek közül mindennapi iskolába járt 10505, (nem járt 226); ismétlőbe járt 3996, (nem járt 1535.) Az iskolába járók e múlt évhez képest 144 szaporodást mutatnak fel. Hogy az ismétlő iskolába nem járók száma oly tetemes, azt a kivándorlásnak és annak lehet tulajdonítani, hogy a 13—15 leánycseléd is a tankötelesek sorába vétettek fel, kiknek számára azonban nincs iskola.

A népiskolák száma 76, ezenkívül van 5 kereskedelmi s ipariskola; a tanítóké 237, kik közül csak 12 nincs képesítve. Az iskolák összes bevétele volt 142307 frt s ugyanennyi a kiadás is. A megye 76 iskolája közt van 14 állami, 5 községi, 55 felekezeti s 1 magániskola.

A közmunka és közlekedésügyi miniszterhez tett jelentés részletesen tünteti fel az állami és törvényhatósági utakat, melyek mind teljesen jó karban vannak. A közlekedés egyetlen esetben sem akadott fenn, az őszi kavicsolás rendesen befejeztetett. Az állami utak hossza 104.985 klm; a megyei utaké 195.578 klm. A jelentés felette kíváncsnak jelzi a Tatrag folyó szabályozását. A megye területén van 78 gőzkazán működésben. Gőzgépkészítő 19 tett sikeres vizgát. A megyében van 41598 kétfogatu, 26526 egyfogatu ígás és 57504 házi napszám. A megyei bizottság határozata folytán az utmunkaváltság 55%-a szedetett be, mi 48859 frt 14 krban be is folyt.

(Vége következik.)

Az ipartestületek.

(Folytatás.)

Törvényhozásunk belátta, hogy a törvény ellen felhozott panaszok jogosultak, mert iparosaink közül sokan tönkre mentek, az iparágak nagyszámban hanyatlottak, a kereset csökkent a korlátlan iparszabadság és a tulságos verseny következtében. Hazafias kormányunk tehát az egyre sürűbben jelentkező panaszok törvényhozási uton leendő orvoslása elől már el nem zárkozhatván, megalkotta e bajok orvosszerét az 1884. évi 17. törvényezikben, az új ipartörvényben.

A reform intézkedések, melyek e törvényben foglaltatnak, nagyrészen az iparszabadság korlátozására irányulnak, mint pl. a tanoncz-bizonyítványok, két évi gyakorlat igazolása, a képesség igazolásának kötelezettsége, iparhatósági bizonyítványok, munkakönyvek az iparos-segédeknel, a heti vásárok látogatásának korlátozása stb.

Legszebb intézkedését azonban a törvénynek, bár épen az ellenkező irányban, bizonyára azon rendelkezése képezi, hogy kimondja lehetőségét annak, miszerint az iparosok közös érdekeik megóvása és előmozdítása tekintetéből az eddig alkalmazott, de gyakorlatban czélszerűtlennek tapasztalt ipartársulatok helyett ipartestületeket alkothassanak, s ezeket nemcsak testületi, de sőt hatósági jogkörrel látja el, elismervén ezáltal azon hivatásnak súlyát, melyet államrendszerünkben az iparos elem évszázadok óta s legkivált korunkban hazafiasan, s nemzeti fejlődésünkre messzekiható eredménnyel képvisel.

Most már, ha a törvényszerű feltételek megvannak, ez intézmény áldásai kétségtelenül jelentkezni fognak, s nem lehet tartani attól, hogy a belépési kényszer hiánya miatt az iparosok részéről támogatni nem fog, mint az ipartársulatoknál történt, mert arról a törvényben most már gondoskodva van.

* * *

A törvény rendelkezése szerint törvényhatósági joggal felruházott és rendezett tanácsu városokban, sőt oly községekben is, melyekben a képesítéshez kötött mesterséggel foglalkozó iparosok száma legalább százra megy, ezek kétharmadának kívánatára, az ipar- és kereskedelmi kamara meghallgatásával és a törvényhatóság hozzájárulásával, az iparhatóság által ipartestületek alakítandók.

Városunk a rendezett tanácsu városok közé tar-

tozik; s miután a képesítéshez kötött mesterségek számát, a törvényt életbe léptető rendelet 53-ban állapítja meg; különös tekintettel arra, hogy Románia határszélén vagyunk, alig hiszem, hogy ezek közül minde-
nik nagyszámu taggal ne volna képviselve városunkban, sőt alig hiszem, hogy volna széles Magyarországon város, melyben a lakosság számarányához képest, nagyobb volna száma a képesítéshez kötött mesterséggel foglalkozóknak.

Ha ezeknek kétkarmada a testület felállítását kívánja, az felállítandó, s a kereskedők, gyárosok és a részvény-társaságok kivételével, minden képesítéshez kötött iparos tagjává lenni köteles.

A teher, a mi az ily testületbeni részvétellel jár, csak az alapszabályilag meghatározott s mindenütt a helyi viszonyok tekintetével megállapított tagsági díjban áll; ez a teher messze túl van szárnyalva ama jogok és előnyök által, miket a testület, résztvevő tagjainak nyújt.

Az ipartestület czélja ugyanis: az iparosok közt a rendet, és minden testületi tevékenység alapját: az egyetértést fenntartani; az iparhatóságnak erre irányuló működését támogatni, az iparosok érdekeit előmozdítani, őket haladásra serkenteni. Ezért gondoskodni arról:

a) hogy az iparosok és segédek között rendezett viszonyok álljanak fenn;

b) hogy a tanonczok ügye rendeztessék;

c) hogy az iparosok és segédszemélyzetük közt felmerülő surlódások békés uton kiegyenlítettessenek;

d) hogy az elbetegesedett, előregedett iparosok, segédek, gyármunkások és családjaik segélyezésére segélypénztárak létesüljenek;

e) hogy az iparosok anyagi érdekeinek előmozdítására különféle szövetkezetek, névszerint: előlegezési és hitelegyletek, az üzlethez szükséges nyersanyagok közös beszerzésére, közös raktár tartására, laképítésre alakult szövetkezetek létesítettessenek; s végül, hogy az országos hatóságok az iparügy tekintetében, s az iparosok szükségai és kíváncsalmairól kellőleg tájékoztassanak s felvilágosíttassanak.

(Folytatása következik.)

Városi ügyek.

Meghívó Brassó város képviselőjének 1887. évi január 12-én, szerdán d. u. 3 órakor a városi tanácsházban tartandó közgyűlésére.

Tárgysorozat:

1. Javaslat az új baromvásártér kavicsolási költségének a törzsvagyonból leendő fedezésére.

2. Határozathozatal egy bástya (Schmissturm) átengedése tárgyában Diamandi Manolenak.

3. A hétfalusi 5 községgel kötött egyezség tárgyalására határnap kitűzése.

4. Egy kis erdőtelek eladásának az államvasutak részére napirendre tűzése.

5. Folytatása az utak s utcák elnevezési tárgyalásának.

6. Merkel Mihály s Anna végrendeletére vonatkozó indítvány.

7. Vallás és közoktatási miniszter ur ő Exc.ájának leirata az ipartörvény értelmében lévő bevételnek az állami és városi iparostanoncziskolák között leendő felosztására.

8. A zernesti regalebélő kérvénye egy hely kijelölésére, hova a köteles fát szállítsa.

9. Tárgyalási jegyzőkönyv a város folyó munkálatainak 1887—88-ik évekre szóló kiadása tárgyában.

10. A juhok téli legeltetése tárgyában tett interpellációra adott felelet.

11. A Brassó város és Bosin Tamás között fennállót, vasuti talpfákra vonatkozó üzlet tárgyában tett interpellációra adott felelet.

12. A román gymnasiumnak esetleges mozgosítás alkalmával kórházi czelokra leendő felhasználása tárgyában tett interpellációra adott felelet.

A polgármester.

Egyletek.

Brassói cselédóvó-egylet.

Midőn ezelőtt egy pár héttel, egy Brassóban alakítandó cselédóvó-egylet eszméjét ezen lapban felvettem, egy perczig sem kételkedtem, hogy az eszme életrevaló, és hogy annak megvalósítása nagy szükségletet pótolni lesz hivatva; de tartottam attól, hogy eszmém megvalósítása nehézségekbe fog ütközni azért, mert egylet alakításáról lévén szó, sokan idegenkedni fognak új egylet létesítéséhez járulni akkor, mikor már annyi egyletünk van.

És őszintén szólva, nagy örömemre szolgált tapasztalni, hogy utóbbi feltevésemben csalódtam, és hogy sokan, társadalmunk legtekintélyesebb állásait el-

jogláló férfiai közül ezen ügy iránt élénk érdeklődést tanúsítottak, nemcsak, de alig telik el nap, hogy egyik és másik részről ne interpelláltatnám, hogy mikor lép már életbe ezen egylet.

Ezen gyakori megszólítások és a több oldalról hangoztatott azon biztosítás, hogy a cselédővő-egylet megalakítása és pedig sürgős megalakítása általános óhaját képez, arra indítanak, hogy magam részéről is eszmém mielőbbi megvalósítását sürgessem és ezért felkérem azon t. urakat, kik tölem taggyűjtő iveket vettek át, szíveskedjenek azokat nekem folyó hó 15-ig visszaadni, hogy azután én gyűjtőiveken aláírtakat az alakulási gyűlésre meghívhasam.

Dr. Weisz Ignác.

Kimutatás

a »Rongyes-egylet« első segélyezéséről.

A »Brassói magyar szegény gyermekeket — felekezeti különbség nélkül — segélyező egyesület« ruhatarából 1886. évi december hó 31-én az alább megnevezett szegény tanulók nyertek segélyt, u. m.

I. A magyar óvodából: Kok Róza 7 drbot, Stiller Rezső 6 drbot.

II. A belv. áll. fiu és leányiskolákból: Balázs István 2 drbot, Demeter Antal 2 drbot, Koszta József 3 drbot, Lőrincz István 2 drbot, Pozsonyi Gyula 4 drbot, Simso Anna 2 drbot, Stiller Anna 4 drbot, Schorer József 3 drbot, Tankó Ferencz 3 drbot, Török Lina 4 drbot, Wéher Antal 4 drbot.

III. A rom. kath. főelemi és leányiskolákból: Farkas Sándor 2 drbot, Hajdu János 3 darabot, Hajdu Bertha 2 drbot, Incze Károly 2 drbot, Németh Károly 3 drbot, Papp Gyula 2 drbot, Pajorin Kata 3 drbot, Posta Ida 2 drbot, Platz György 1 darabot, Sándor István 2 drbot.

IV. Az áll. polgári leányiskolából: György Bertha 7 drbot. Vass Bertha 3 drbot.

V. A bolonyai áll. el. vegyes iskolából: Arszej Miklós 2 drbot, Balán Lina 3 drbot, Biró Gizella 2 drbot, Dimtírinti Mari 3 drbot, Ducu György, 2 drbot, Roncskevi Gyula 3 drbot, Szilágyi Jordán 2 drbot, Teleki Mari 3 drbot.

VI. A rom. kath. főgymnásiumból: Bittner József 4 drbot, Kiss Mihály 4 drbot, Wild Róbert 4 drbot.

Ezen kimutatás szerint 36 tanuló (13 leány, 23 fiu) között kiosztatott: 4 sapka, 1 kalap, 18 kabát, 11 mellény, 14 nadrág, 4 pár csizma, 12 pár cipő, 6 rekli, 6 szoknya, 3 köntös, 5 kötény. 7 fejkendő, 11 nyakkendő, 5 pár harisnya, 1 muff, 2 zsebkendő, összesen 110 drb ruha. Kiosztatott még ugyanezen alkalommal ezen gyermekeknek 12 kenyér, 27 kalács és két véka alma.

Még egyszer fogadják a szíves adakozók ezen segélyezett szegények nevében őszinte köszönetemet.

Brassó, 1887. január hó 6-án.

Józsa Mihály,
egyl. gazda.

Helyi és vidéki hírek.

Időjárás. Furesa időket élünk. Nálunk úgy eszrog az eső, akár csak áprilisben. Éjjel kissé friss az idő, az igaz, de nappal annál lanyhább. Sebenben ibolyát találtak már, nálunk meg januárban szép, teljes szivárványok mutatkoznak. Télnek még csak nyoma sincs.

Carte blanche. Ez a czime egy vonzó, valóban szép elbeszélésnek, melynek közlését jeles írónknak: Harmath Lujza tollából, lapunk jövő száma fogja megkezdeni.

Brassómegye közigazgatási bizottsága tegnap tartott ülésében alkotta meg összes albizottságait. A megválasztottak névjegyzékét tér szűke miatt csak jövő számunkban adhatjuk.

Kinevezések. Az igazságügyminiszter kinevezte a helybeli törvényszékhez aljegyzővé Illyés Lőrincz joggyakornokot s a helybeli kir. fogház felügyelőjévé Berkovics Bertalan cs. k. 23. sz. ütegosztálybeli tűzmestert.

Helyi érdekű vasutak. A Brassó-Hétfalu-Prázsmár-S.-Szt.-Gyögy stb. s Brassó-Keresztényfalva-Rozsnyó s Zernest felé vezetendő helyi érdekű vasutak tárgyában gróf Nemes János hidvégi nagybirtokos mint előmunkálati engedményes, teljhatalmu megbízottja, Horovitz Sámuel vállalkozó több napon át városunkban időzván, ez alkalommal egy a közigazgatási bizottság, mint a városi képviselőlet által kiküldött bizottságokkal együtt ülésezett, megadván a szükséges felvilágosításokat. A bizottságok még egyelőre nem jöhettek megállapodásra, annyi azonban konstatható, hogy Horovitz minden irányú felvilágosításai teljesen megnyugtatólag hatottak a bizottságok tagjaira s már az eddigiekből is megítélhető, hogy gróf Nemes János ajánlata úgy a megyére, mint a va-

rosra nézve sokkal kedvezőbb a báró Huszár Kálmán s társai által tett ajánlatnál. A bizottsági tárgyalások eredménye addig nem fog a nyílvánosság elé hozatni, a míg az annyira praecizirozva nines, hogy a törvényhatóság, illetve képviselőlet elé kerülhet.

Meghívás. A magyar kaszinó évi rendes közgyűlése saját helyiségében f. hó 23-án d. u. 3 órakor fog megtartatni, melyre a t. tagok ezennel meghívattak. A gyűlés tárgyai: 1. Elnöki megnyitás; 2. Jegyzőkönyv olvasás; 3. Titkári jelentés; 4. A számvizsgáló bizottság jelentése a pénztárak állásáról; 5. Jelentés a könyv- és irattárról; 6. Az évi költségvetés megállapítása; 7. Indítványok; 8. Tisztujtítás. — A választmány.

Vízét kérünk a Bolonyába tek. városi tanács! Mi sem ihatjuk a patak vizét, sem nem főzhetünk vele.

Közügyűlések. A »Brassói kereskedelmi és ipar-egyesület« f. hó 16-án d. u. 3 órakor a városi tanácsteremben közgyűlést tart. A tárgysorozatot jövő számunkban közöljük. Ugyan f. hó 16-án d. u. 3 órakor tartja idei tisztujtító közgyűlését a »Brassói iparos ifjak általános önképző és betegsegélyező egylete« is saját (Rózsapiacson lévő) helyiségében.

Felolvasás. Az orsz. tanáregyesület brassói köre — mint előre jeleztük is — szombaton d. u. Rombauer Emil főreáliskolai igazgató, mint körelnök, elnöklete alatt gyűlést tartott, mely alkalommal Kisapsai Méhely Lajos főreáliskolánk kitűnő képzettségű tanára rendkívül érdekes, egész részleteiben nagy szakértelemmel s gonddal kidolgozott felolvasást tartott e czimen: »A rovarok, mint természeti erő.« A felolvasás mindvégig lekötötte a hallgatóság figyelmét, mely nem győzte eléggé kifejezni elismerését a felolvasónak, ki ez alkalommal ujabban nemcsak kitűnő szakértelméről, hanem vonzó előadáról s gyönyörű irállyal is tett tanubizonyosságot. Valóban gratulálhatnánk magunknak s első sorban a derék igazgató Rombauer Emil urnak, hogy oly erőt szerzett e főreáliskolának, mint Méhely. Sajnos, hogy a felolvasást nem valami nagyon sokan hallgatták.

A szászok és Mocsáry. Nemrégiben nagy összefövetelük volt a szebenmegyei szász váiasztóknak Nagy-Disznódon. E gyűlés köszönő feliratot intézett Mocsáry Lajoshoz a nemzetiségi kérdésben tanúsított, bátor és erélyes magatartásáért. Mocsáry most egy hosszú levélben megköszöni a feliratot és biztatja a szászokat: ne csüggedjenek, ez a magyarosítási politika nem fog már soká tartani. — És Mocsáry ur még igényt tart arra, hogy őt valaki jó hazafinak tartsa! Már olyan nincs!!

Kimutatás. A brassói magyar kisedővő intézet fentartására aláírt összegeket az 1886-ik évre befizették: Papp István és fia 10 frt, dr. Matyéka Károly 2 frt, Szentí Bálint 5 frt, Jakó Pál 1 frt, dr. Kádebó Ferencz 10 frt, Verzár István 5 frt, Vizi József 5 frt, Cipu János 2 frt, Bauer János 2 frt, Kovács Károly 2 frt, dr. Otrobán Nándor 3 frt, M. Löbl 5 frt, Mandl Henrik 5 frt, dr. Roth József 5 frt, Adler Lipót (fényképész) 5 frt, S. Grünfeld 5 frt, Steinhart 5 frt, B. May 5 frt, M. Eisenstein 5 frt, D. H. Feldmann 5 frt, Fischer Samuel 3 frt, Altstädter Antal 2 frt, M. Weiss 5 frt, Székely György 1 frt, Kosik Mihály 2 frt, Malcher Mór 20 frt, Király József 1 frt, Kun Antal 4 frt, Balázs Bertalan 1 frt, Szász István 1 frt, Alajos János 2 frt, Szterényi József 3 frt, Gencsi István 10 frt, Hank Gyula 2 frt, Gencsi Dezső 1 frt, Moringer Károly 1 frt, Becző Imre 2 frt. Egyszer s mindenkorra fizettek Harmath Lajos 2 frt, Rátz Lajos 2 frt. Az 1886-ik évre 151 tag által befizetett évi járulékok összege 613 frt. Egyszer s mindenkorra tett adományok összege 73 tagból 114 frt 40 kr. A gyűjtőiveken 229 tag évi adománya összesen 727 frt 40 kr. — Brassó, 1887. január 8-án. Jánó Lajos, pénztáros.

Halálozás. N.-Küküllőmegye egyik legtekintélyesebb birtokosa, ifj. Petky Ferencz haláláról, melyről lapunk is megemlékezett, a fővárosi lapokban a legkülönfélébb hírek keringenek. Némelyek öngyilkosságot is említenek. Felkérteünk annak kijelentésére, hogy Petky Ferencz természetes halállal mult ki, nem lévén semminemű oka, mely őt öngyilkosságra készíthette volna.

Öngyilkosság. Pürkerecen Buna Sándor 26 éves házasságos ember folyó hó 7-én mérgezés folytán meghalt. Öngyilkosságának családi békételenség volt az oka, t. i. neje, mert ő Oláhországból félévi szolgálata után talán kevés pénzzel térvén haza, csuf, illetlen szavakkal illette, a mit a szegény férfi annyira szívére vett, hogy említett napon — valami mérges, zöld por bevétele által elpusztította magát. Cherchez la femme!

Komáromban kirabolták a zsidó templomot. Egy

csomó pénzt, meg holmi egyházi ékszerfeléket vittek el. Ütik a nyomukat.

Rablók. Szerbiában borzasztó mértékben garázdálkodnak a rablók. A szerb kormány kérésére 30 esendő küldetett tőlünk Szerbiába, kiknek sikerült is már a rablók egy részét kézre keríteni.

Közigazdaság.

Értéktőzsdei hetijelentés.

Budapest, 1887. jan. 7.

Azok a remények, a melyeket a tőzsde a januári szelvénybevéltáshoz és az ennek következtében beállandott pénzbörséghez fűzött, csak részben mentek teljesedésbe. A pénz ugyan olcsóbbodott, de a tőzsdére még sem került nagyobb mennyiségben, mert a magánpublikum még mindig tartózkodó, a spekuláció pedig szintén nem mert kötelezettségekbe bocsátkozni, a meddig a pénzviszonyok a külföldi piacokon nem javulnak.

Tehát a közelebbi mult tőzsdéhezen nagyobb mérvű árhanyatlás sem következett be, mert a tőzsde alaphangulata szilárd. A nagy magyar vasuti kölcsönkonverzió minden részleteiben meg van állapítva, a terv készen van és úgy a pénzügyminiszter, mint a Rothschild-csoport csak arra várnak, hogy a pénzviszonyok javuljanak. És mihelyt ez bekövetkezik, a mi pedig rövid időn várható, azonnal megindul a közel 400 millió forintra rugó nagy pénzügyi művelet és akkor kétségtelenül a tőzsdére is jobb napok fognak virradni. Ez a kilátás bátorítja a tőzsdét és nem engedi, hogy az árfolyamok nagyobb árcserét szenvedjenek.

A részletekre térve megemlítjük, hogy bankrésztvények csekély árhullámszás után kevésbé olcsóbbodtak. Tőkebefektetési papírok közül járadékok kevésbé olcsóbbodtak, de ismét szilárdan zárulnak. Közlekedési vállalatok részvényei e héten is szilárd irányzatot követtek. Takarékpénztárak magasabban zárulnak. Iparvállalati részvényekben csekély üzlet volt. Sorsjegyek közül magyar díjsorsjegy és tiszai sorsjegy olcsóbbodott, ellenben a többiek változatlanul szilárdak maradtak. Záloglevelek és elsőbbségek iránt még eddig kevés érdeklődés mutatkozott. Pénznemek ára e héten szilárd volt.

Nyílt tér.)*

A »Tatrangi gyöngyélet«-hez.

I.

Bodola, 1887. január 4.

Tekintetes szerkesztő ur!

»Brassó« czimű b. lapja mult évi 145. számához egy melléklet volt csatolva, mely Szonda Péter aláírással ellátott »Tatrangi gyöngyélet« czimű nyílttéri közleményt közölt. E közlemény 20 vádpontot tartalmazott Főris Márton tatrangi bíró ellen, kit én már huszonöt éve ismerek s becsülök; ki 12 év óta szakadatlanul bírja Tatrang községének. Valóban megdöbbenéssel olvastam ezen husz vádpontot s nem tudom, mi vezethette czikkíró arra, hogy ily vádakkal lépjen fel a tatrangi bíró ellen? Vajjon személyes bosszu, avagy irigység, vagy talán másnemű indok? Ha nem ismerném a tatrangi bírót már huszonöt év óta; ha nem volnék vele annyi éven keresztül folytonos összeköttetésben, akkor talán hitelt adhatnék azon koholmánynak, melyet czikkíró oly szép szavakkal irt össze, oly a valószínűséget felkeltő módon ajánlt a hétfalusi községek képviselőtestületeinek figyelmébe. Mondom, ha nem ismerném ennyire, akkor talán hitelt adnék a viszketegségből eredő nyílttéri közleménynek. Így azonban nem.

Huszonöt év óta ismarem Főris Mihályt, mint a hétfalusi gazdák egyik elsőrangú földbirtokosát; ismerem, mint a szarvasmarha-tenyésztés egyik hathatós előmozdítóját, a ki ezen téren tanúsított működésével nemcsak a maga, hanem községe és a haza érdekeit is mozdította elő; ismerem, mint a gazdasága után járó tevékeny s fáradhatatlan embert; ismerem teljesen megbízható, józan életű, erkölcsös, szavahihető magyar embernek s végre ismerem mint bírót, ki tizenkét évi működése alatt egy oly népes község érdekeit — mint Zajzon — hiven s becsületesen védte. Egy oly nagy községben — hiszem — vannak különböző természetű emberek s köztük elégedetlenek és engedetlenek is. Amde Főris Márton, mint a jó apa a családban, úgy töltötte be helyét, mint bíró községben. Egyik kezében mutogatja az ostort, hogy ezzel fékezze az engedetleneket, de a másik kezével kenyeret ad a község lakosságának.

*) E rovat alatt megjelenteknek sem alakjáért, sem tartalmáért felelősséget nem vállal a szerk.

Ilyen embernek ismerem én, tisztelt szerkesztő ur, Főris Márton, a jelenlegi tatrangi bírót.

Ezen állításaimat — tekintetes szerkesztő ur — egy nagyon egyszerű, de annál hitelesebb és világosabb bizonyítékkal akarom igazolni. Zajzon községében a napokbau lévén bíróválasztás, a község lakossága egyhangulag, egyetlen ellenvetés nélkül ismét azon Főris Mártont választotta meg közfelkiáltással újabb három évre községi bírónak, a ki tizenkét éven át viselte mostanáig e tisztét s a ki a nyílttér írója oly élesen megtámadott.

De igazolja az én állításaim igaz voltát s a czikkíró vádpontjainak rosszakaratu s ellenségeskedésből eredő voltát még az is, hogy a czikk folytán Főris Márton bíró ellen a felsőbb hatóság vizsgálatot rendelve el, a kiküldött vizsgáló bizottság a községbe kiszállt s egyenként vette vizsgálat alá az egyes vádpontokat. Azonban — mint értesülök — semminemű hibát fel nem fedezhetett a bizottság. A nyílttér írója nem állította még a felsőbb hatóságokat is némiképp gyanúsítani, a mi a közleményből világosan kitűnik. Ennyire megy a viselkedése!

Engedje meg tekintetes szerkesztő ur, hogy ezen igénytelen soraim becses lapjában megjelenhessenek. Engem ezen megjegyzéseim közlésére semmi más nem indított, minthogy a magam legjobb meggyőző-

dése s lelkiismerete alapján részemről megvédjem egy általam egy negyedszázadon át legjobb oldalairól ismert becsületes embernek becsületét, kit a rosszakarat, ellenségeskedés és irigység indokolatlanul pellengetre állított.

Alázatos tisztelettel

Czirnes György.

II.

Tatrag, 1887. január 1.

A ki a „Brassó” mult évi 145. számának nyílttér rovatában „Tatragi gyöngyélet” czimen szelnek eresztett valótlanosságokat olvasta, gondolhatta: no majd lesz ott a bíró s előjáróság megválasztásánál fölfordult világ!

Pedig ahogy lett, nem volt szükség egyetlen egy szál csendőrré is, a békés hangulat percig se lett megzavarva.

Tegnapi napon az egész község tisztelettel s szeretetteljes ragaszkodással csoportosult tizenkét évig közbecsülésben állott bírója köré, a ki közfelkiáltással, szívből jövő lelkesedéssel újabb három évre községi bírónak megválasztott.

Az előjáróság is kevés kivétellel újból megválasztott.

Kik netán, egy-két ember személyes bosszuharcának indító okát, melyet elhurczoltak a közélet

terére is, nem ismernék s nem tudnák valódi értékre leszállítani, azok tájékozhatása végett jegyzém fel a választás eredményét, mely csattanós ellenbizonyítéka a nép részéről, a „Tatragi gyöngyélet” röpiratkának elsórt rágalmait ellen.

Az isten éltesse őket, hogy továbbra is a község jóléte és előhaladása érdekében nemes feladatukat háborítatlanul teljesíthessék.

Egy választó.

A szerkesztő postája.

Állatbarát. Sorát keritjük.

Mindazokat, kiknél még gyűjtőveink vannak, kérjük tisztelettel, szíveskedjenek azokat hozzánk viszájuttatni.

Brassai piaci árfolyam

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1887. január hó 8-án.

Román papirpénz à 20 frankos	8.41 vétel	8.43 eladás
ezüstpénz à 20	8.36	8.39
Napoleon'or (aranypénz)	9.95	9.97
Török lira	11.29	11.31
Arany	5.88	5.90
Orosz papirrubel	116.—	117.—

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Szerényi József.

HIRDETME NYEK.

Szám 4732.—1886.

H i r d e t m é n y

a III. és IV. oszt. keresetadó, tőkekamata-adó, valamint az általános jövedelmi pótdadónál figyelembe veendő bevallomások tárgyában.

A nagyméltóságú magy. kir. pénzügyminiszterium folyó évi október hó 23-án 60497. szám alatt kelt magas rendelete értelmében az 1887. illetőleg 1888 és 1889. évekre szóló adóösszeírás és adókiadás céljából az alább nevezett felek és pedig:

1-ször mindazok, kik a kereseti adó III. osztályába tartóznak, úgy mint gyárosok, kereskedők és iparosok, bankárok, gyógyszerészek, ügyvédek, mérnökök, bérlők stb.; egyáltalában mindazok, kik haszonhajtó üzletet folytatnak;

2-szor állandó fizetést, nyugdíjt, kegyelemdíjt stb. huzó törvényhatósági, községi, egyházi, társadalmi és magántisztek, könyvvezetők, pénztárnokok és egyáltalában mindazon a ker. adó IV. osztályába tartozó, több mint 40 frt havonkénti fizetést huzó segédek, segéd munkások, tanárok, tanítók stb.;

3-szor mindazok, a kiknek kamatozó tőkéi vannak;

4-szer és utoljára mindazon adózó felek, a kiknek fekvősegeit adóságok terhelnek;

ezenfelhivatnak az erre vonatkozó bevallási ivatek ezen adóhivatalnál azonnal átvenni és a III. és IV. ker. adó-, valamint a tőkekamataadóvallomásokat legfeljebb 1887. évi január hó 15-éig és az adóság bevallásokat legfeljebb 1887. évi január hó 31-éig ide ismét benyújtani.

Az ezen határidő után és jelesül csak 1887. évi február hó 15-éig érkező adósság bevallomások már csak felebbezés útján és azon esetben fognak figyelembe vétetni, ha hitelt érdemlőleg igazolattik, hogy a késedelem elháríthatlan akadály miatt történt február hó 15-ike után benyújtott adósságvallomások pedig semmi körülmények között nem vétetnek figyelembe.

Az adósságvallomások benyújtása a városi adóhivatal részéről a feleknek az adóhivatali bélyeggel és a benyújtás napjával ellátott jegy által igazolattik és csak is egy olyan jegy szolgálhat a bevallási iv benyújtásának igazolására.

Azon adózó felek, kik e fekvősegeiket terhelő összegekért tőkekamaton kívül törlesztési részleteket is fizetnek, a bevallási ivéken úgy az eredeti adósságuk összegét, valamint azon összeget is kimutatandják, mely általuk az idő folyamában törlesztés vagy részletfizetések által az eredeti tartozásuk összegéből enyészett; végül azon kamatláb is kimutatandó, mely a hitelezett összegért hitelező részére évenként fizettetik.

Az adóssági kamatösszegek minden évben bevallandók, mert különben az általános jövedelmi pótdadó kiszabásánál figyelembe nem vétetnek.

A ker. adó III. osztályába tartozó adózó felek, illetőleg hangsúlyoztatik, hogy a III. osztályu keresetadó az 1875. évi XXIX. törv.-cz. 15-ik § a értelmében e tiszta kereseti vagy üzletnyeremény három évi átlagának alapján, vagy ha az üzlet vagy foglalkozás annyi év óta még fön nem állana, a fönállása idejére eső tiszta kereseti vagy üzletnyeremény átlagának alapján kivettetik; ennelfogva az ezen osztályba tartozó adókötelesek tartóznak az 1883. évi 44. t. cz. 12. §. c) pontja értelmében bevallani azon tisztajövedelmei, mely az 1887—1889. évi kivétési időszak első évét megelőző három évben, vagyis 1884, 1885 s 1886. években, illető adóköteles üzlet vagy foglalkozás még annyi idő óta nem állana, fennállása óta eléretett.

Brassó, 1886. december 30.

(25) 1—3

A városi adóhivatal.

Szám 412.—1886. végrh.

Árverési hirdetmény.

Alólirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. törv.-czikk 102. §-a értelmében ezennel közhirre teszi, hogy a brassói kir. bíróságnak 8748/1886. szám alatt kelt végrehajtást rendelő és a kir. járásbíró-ságnak kiküldetést tartalmazó végzése folytán Schmidt Frigyes javára Zehner Károly ellen 500 frt. tőke, ennek 1884. évi február hó 18-ik napjától számítandó 6%-os kamatai és eddigi perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt és 532 frt 16 kr-ra becsült ingóságok, u m. házi butorok, konyhaszerek és vendéglői szerezvények nyilvános árverés útján el fognak adadni.

Mely árverésnek a 9538/1886. sz.

kiküldetést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Brassó külvárosrészt lövöldehelyiségen leendő eszközzésére 1887. január hó 13-ik napján délután 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881-ik évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adadni, a netalán elsőbbségi igénylők pedig felhivatnak, miszerint jogaikat az említett t. cz. 111. és 112. §-a alapján árverezés megkezdéséig érvényesítsék.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881-ik évi LX. t. cz. 108. §-a szerint fizetendő.

Brassó, 1886. december 27-én.

Borsos Zsigmond,
kir. bírósági végrehajtó.

Szám 4402.—1886. végrh.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. törv.-czikk 102-ik §-a értelmében ezennel közhirre teszi, hogy a segesvári kir. járásbíró-ság fenti számu végzése által Papp Sándor szász-régeni ügyvéd javára M. báró Szentkereszt Pál buni lakos ellen 100 frt tőke, ennek 1886. év június 2-ik napjától számítandó 6%-os kamatai és eddig összesen 25 frt 80 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt és 500 frtra becsült 2 drb 5 éves kanczából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a fenti sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, Kis-Bun községben alperes udvarán leendő eszközzésére 1887-ik év január hó 20-ik napjának délelőtt 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg,

hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Segesvár, 1887. január hó 6.

Cirka János,
kir. bírósági kiküldött.

Nyágai János szijgyártómester

jelenti a n. é. községnek, hogy néhai Szele István tizletét (Nagy-utca, Mayer-féle ház) átvette és nála minden a szijgyártó-szakba vágó munkák olesón s jó kivitelben kaphatók.

Kéri b. pártfogásukat. (606) 3—4

A t. község figyelmébe!

Biztosítási ügy.

(22) 1—10

A „Bécsi biztosító társaság” és a „Bécsi élet- és járadék biztosító intézet” alólirt magyarországi fiókigazgatósága által hazánk egyes főbb városaiiban már kötvénykiállítás joggal felruházott főügynökségek is felállítottván, tudatjuk, miszerint főügynökök

Brassóban: Königes János urat, Debreczenben: Simonffy Sámuel urat,
Kolosvárt: Kövdy Mihály „ Kassán: Rózsa Ferencz „
Nagy-Váradon: Tóth Jenő „ Szegeden: Tóth Pál „
Aradon: Assael A. Ábrahám „ Temesvárott: Rédl testvér urakat,
Miskolczon: Török Aladár „ Győrött: Győri kereskedelmi bankot,
Nagy-Becskereken: Hirtenstein és Reiner urakat,
Eszéken: Sorger, Weismayer s társa „
Pozsonyban: Mihály I. E. ipar- és kereskedelmi kamarai elnök urat,
Sopronban: a Soproni építő s földhitel-bank részvénytársulatot

nyertük meg s felkérjük a t. biztosító községet, hogy úgy tűz-, jég- és szállítmányi, valamint életbiztosítási ajánlataikkal társulatunkhoz, esetleg illetékes főügynökségünkhöz fordulni és minden kíváncsúnak megfelelő társaságunkat bizalommal fölkeresni sziveskedjék.

Fent czimzett társulataink, mig egyrészt tekintélyes tőkéjeik által is már teljes biztosítékokat képesek nyújtani az elfogadott kockázatokért, másrészt előnyös díjtételeik versenyképesekké teszik minden eddig hazánkban működő biztosító társulatokkal szemben; mi több: az életbiztosítási üzletágban oly előnyös kombinatiokat vett fel díjtáblázataiba, melyek a biztosító község minden várákozásának megfelelnek.

Társulataink elvül tűzvéni ki továbbá, hogy bekövetkező szerencsétlenségek esetén a károk gyors, pontos és igazságos rendezésére lelkiismeretesen gondot fog fordítani, reméljük, miszerint a t. biztosító község egész bizalommal fogja felkeresni ajánlataival társaságunkat; mi pedig igyekezni fogunk az irányunkban tanusított bizalmat mindenkor teljes mértékben kiérdemelni.

Ugyanez alkalommal felkérjük végül a kör- s községi jegyzőket, néptanítókat, iparosokat, kereskedőket, valamint a kisebb birtokos urakat, kik hely en vagy hazánk tekintélyesebb helyein s községbeiben társulatunktól ügynökséget vállalni hajlandók, hogy ezek elnyerése végett levélileg hozzánk, esetleg fentebb irt főügynökségünkhöz fordulni sziveskedjenek.

Tisza László,
igazgató.

Ágoston József,
vezértitkár.